

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 689-ҳадис

* السُّنَّةُ سُنَّتَانِ: سُنَّةٌ فِي فَرِيضَةٍ، وَسُنَّةٌ فِي غَيْرِ فَرِيضَةٍ. فَالسُّنَّةُ الَّتِي فِي الْفَرِيضَةِ: أَصْلُهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: أَخَذَهَا هَدًى، وَتَرَكَهَا ضَلَالَةً، وَالسُّنَّةُ الَّتِي لَيْسَ أَصْلُهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: الْأَخْذُ بِهَا فَضِيلَةٌ وَتَرَكُهَا لَيْسَ بِخَطِيئَةٍ.

(رواه الطبراني)

Суннат икки хил бўлади: 1) фарз ичидаги суннат; 2) фарз бўлмаган суннат. Фарз ичидаги суннатнинг асли Аллоҳнинг Китобидадир. Уни ушлаб, амал қилиш ҳидоят, тарк этиш эса, залолатдир. Асли Аллоҳнинг Китобида бўлмаган суннатга амал қилиш фазилат, уни тарк қилиш эса, хато ҳисобланмайди.

Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI